

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

DET ÄR MÖJLIGT FÖR GUD ...

HOPPLÖST sa' läkarna —

HOPPLÖST sa' poliserna —

HOPPLÖST sa' min familj —

HOPPLÖST sa' jag själv —

*Är det en
ny
moralsyn?*

Läs i detta nummer
fortsättningen av
Björne Erixons intervju
med Arne Imsen.

Se sid 8!

*Läs på mittuppslaget om hur en ung
man och familjefar, nergången i alko-
holismens träsk, blir frälst och upp-
rättad och hur både han själv och hela
hans hem upplever förvandling genom
tron på Jesus*

NR 3

1-14 FEBRUARI

PRIS 1:10

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på närmaste postanstalt genom inbetalning på postgironr 57 160 på postens tidningsinbetalningskort, eller genom skriftlig hänvändelse direkt till tidningens exp. Abonnemanget (ej gåvo- och billighetsprenumerationer) gäller tills uppsägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal 7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02, 31 71 35.**

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, såsom vittnesbörd om personliga upplevelser, rapporter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Hall's Boktr. AB, Jönköping

Broder Per-Olof Fägerholt i Arboga har tillställt Sveriges Radio-TV nedanstående skrivelse. Arne Imsen kommenterar den i nästa nr av Midnattsropet.

Till

Styrelsen för Sveriges Radio-TV

Stockholm

Med anledning av den nuvarande programutformningen i Radio-TV skulle undertecknad, som tillhör den raskt växande Maranatarörelsen, vilja anföra följande.

Av TV-programmen är det huvudsakligen endast Aktuellt samt ett och annat Fokus och Panorama, som är av intresse. Aktuellt missfärgas f. ö. allt mer av långa kultur (= teater-)inslag och vissa "överrumplingsbilder" från nöjes- eller badreportage. Att den övervägande delen av all programtid sålunda ligger utanför min intressesfär må vara min egen sak. Jag tror emellertid, att mina åsikter är tämligen representativa för Maranatarörelsen. Det skulle därför vara önskvärt, om Ni ville sända TV- eller radiogudstjänster då och då från någon av de än så länge tämligen få etablerade Maranataförsamlingarna. Detta vore så mycket angelägnare som just rörelsen Maranatas medlemmar till mycket stor del återfinns ute i landet, ensamma eller i små grupper på de olika orterna och alltså utan möjlighet till de lokala gudstjänster, som övrigt frikyrkofolk är "bortskämt" med i nästan varje liten by. Sändningarna skulle utgöra en lämplig kompensation för all "död" programtid jag och mina många intressefränder betalar licens för.

Hur uppskattade program av efterlyst slag skulle bli belyses nog rätt väl, om jag nämner, att Maranatagudstjänster "drar" besökare från avlägsna platser. Vid den s. k. Kärrsjökonferensen i somras kom utomstående ungdomar från Örnsköldsvik och andra platser på 6 till 7 mils avstånd vanliga vardagskvällar. I det 5 mil avlägsna Västerås deltar vi själva varje söndagskväll vi har tillfälle, ibland också vardagskvällar. Innan västeråsverksamheten startade för ca ett år sedan, reste vi ibland till Stockholm för mötesbesök. Exemplet skulle kunna mångfaldigas.

Jag hemställer således, att Programledningen för Sveriges Radio-TV måtte tillgodose det växande och mycket markerade behov av radierade Maranatagudstjänster, som börjar göra sig gällande runt om i Sveriges bygder.

Arboga den 31 december 1966.

Per-Olof Fägerholt.
Ing., extra ämneslärare.

GUDS NÅD OCH DE VILSEGÅNGNA

Av Björne Erixon

Vi har tidigare talat om olika sidor av vår tillväxt och om vårt behov av andliga framsteg. En väldigt stor och väsentlig sak är *tillväxt i NÅD*. Om vi tänker efter vilka *nådens motsatser* är såsom självberöm, gärningsrättfärdighet, lagen, egen förtjänst inför Gud, förstår vi det gigantiska arbete den helige Ande har att lära oss Nådens princip och att få den genomförd. *Ty förlorar vi nåden upphör väckelsen!* Men en nåd utan sanning är menlös, harmlös och uddlös. Och Sanning utan nåd är hård, grym och dräpande. Se Joh. 1: 14—17. Ja, men om nåden får gälla, enl. Rom. 6: 14, hur går det då med rättfärdigheten i livet? Kan inte nåden användas som huvudkudde för lättja och synd? Jo, men är inte det en förvanskad och en förfalskad nådesförkunnelse som bär sådana frukter hos människor som vägrar ta emot Guds Ords rätta riktlinjer? Men om vi låter *den fostrande nåden* få utrymme och möjlighet att verka efter sin egen natur då blir antalet andligt stympade och religiöst likviderade personer förmodligen mindre. Blir den moraliska standarden lägre då? Snarare tvärtom?! Ty nåden avslöjar *inte bara* den utvärtes gjorda handlingen *utan frågar efter motiven*. Hyckleriet blir avslöjat och *Nådens Kristus* blir stor och förhålligad! Läs om detta i Tit. 2: 11—15. Hur många gånger skall jag förlåta min broder, om han försyndar sig mot mig? 491!

Nådens princip såsom en förlåtande, försonande och upprättande ande, måste bli en dominerande faktor i vår gemenskap. Ty många lever i en värld utan nåd, förbarmande eller ens värme och omtanke. Församlingen måste vara en "värme-ugla" mitt i denna världens gråkalla och

cyniskt infrusna verklighet! *Vi måste identifiera oss med människor i deras nöd*. Med Kristus såsom förebild och inspirerande kraftkälla. Gud frälsar ingen ovanifrån! Nej, Han har *älskat sig in* i varje människas situation. Och Han stiger ner på samma nivå där hon befinner sig! Se Hebr. 2: 9ff, Joh. 8: 1ff, Luk. 7: 36 och Matt. 21: 31. *Beträffande den moraliska indignationen*, som tycks ligga så nära till hands gentemot dem som på ett eller annat sätt antingen misslyckats i moraliskt avseende eller avviker från stadgat beteendemönster, kan man fråga sig om den verkligen håller inför *NÅDENS GUD*. *Självbelåtenhet*, i olika grader, kan väl ofta ligga förrädiskt under och spela en roll som inte är särskilt smickrande för den indignerade? "Jag tackar dig Gud, för att jag inte är som andra människor." Luk. 18: 11.

Vågar vi tillämpa nådens princip *inte bara* i begynnelsestadiet av den kristna erfarenheten *utan även hela vägen*? Men vi ska väl inte ta hand om nåden utan tvärtom! Guds nåd måste vara och förbli fri!

Hur ser man på olika kristna håll på *de avvikande minoriteterna*? *Finrumsmentaliteten, salongsfärdigheten*, i kristet sammanhang måste få ett slut. Här gäller att, såsom Jesus, *älska sig in* i människors olika situationer och genom att demonstera evangeliet lyfta av bördor som trycker och befria från ok som tynger. Därtill fordras *KRISTI GUDOMLIGA KÄRLEK*.

Genom den Helige Ande utgjutes Guds kärlek i våra hjärtan. Det finns väl ingenting som man så *förfalskat* och *sentimentaliserat* som kristen

Forts. på sidan 18.

DEN SISTA KVÄLLEN PÅ JORDEN

Av Nils Westberg

*"En kväll skall vara den sista . . .
För sista gången skall fabriksviss-
lan skära genom trafikens muller,
gatorna fyllas av tomögda, trötta
själar, som gav sitt yttersta åt
maskinernas allt uppslukande
monster. Nyheterna i tidningen*

Luften är full av musik, som strömmar från ett öppet fönster.

Det är kväll på jorden, och mörkret tjocknar av irrande, hemlösa visor och vilsna melodier.

Det är så i miljoner hem just nu. Trötta lem-
mar sprattlar under malande rytmers pisksnär-
tar. Det lär uttrycka ett slags glädje, att vara
ung, att ännu kunna röra sig. Kroppsligt.

Min generations fattiga lycka . . .

Ack, Jesus, den har funnit sitt enkla tema,
som skränas om och om igen: att äga, att njuta,
att äga . . . jag, jag, jag . . .

Och anden jagar någon att äga, något att
njuta, oroligt och fladdrande med en dov, för-
tvivlad misstanke, att den ändå är på falskt spår,
att det inte är någon lycka. Egentligen.

Tonen kanske djupnar en sekund av ängslan
och sorg. Men den kastar om till skorrande hån,
till fräckhet och förakt, som växer mot ett svart,
kaotiskt crescendo.

Själar skriker vid gallret till sitt fängelse.
Otrons dårhus.

Gud, det skymmer över låga hus. Ja, natten
faller oväntat över dem alla. Det är den korta
stunden, innan människan "skall fara till sin
eviga boning och gråtarna redan gå och vänta

på gatan; ja, förrän silversnöret ryckes bort, och
den gyllene skålen slås sönder och förrän ämba-
ret vid källan krossas och hjulet slås sönder och
faller i brunnen". (Pred. 12: 5—6.)

Det är nedmonteringens tid för världen, sön-
derfallets tid för vår trötta civilisation. O, dessa
gytter av trä, sten, glas och betong, inom vilkas
sköra skal människoanden gömmer sig undan
evighetens outhärdligt vakande öga!

Det är alltsammans sparat åt elden. (2 Petr.
3: 7.)

Men det finns förstås s. k. förståsigpåare, som
behagligt utsträckt på vätebombsupplagen tviv-
lar på detta. De har inte sett någon sjö av eld
— än! Ännu trälar, sover, dansar, slåss och avlar
mänskligheten en stund på sina djävulskt mine-
rade ängar.

En kväll skall ändå vara den sista. För sista
gången skall fabriksvisslan skära genom trafi-
kens muller, gatorna fyllas av tomögda, trötta
själar, som gav sitt yttersta åt maskinernas allt
uppslukande monster. Nyheterna i tidningen med
jordens sista datum skall vara den vanliga själs-
liga kryddan vid kroppens middagsbord: rån,
mord, sexuellt övervåld, trafikolyckor och en av-
lägsen, politisk kris.

"Ja, jag kommer snart..."

med jordens sista datum skall vara den vanliga själsliga kryddan vid kroppens middagsbord: Rån, mord, sexuell övervåld, trafikolyckor och en avlägsen, politisk kris..."

Så krymper den yttersta dagen snabbt till en svart slutpunkt efter hednatidernas långa och förbannelsespäckade mening. Affärs- och nöjstemplens grälla neonljus lyser de sista vandrarna in i den eviga natten.

MEN DET ÄR INTE ALLT! Ännu den sista, bräddade minuten söker en far sitt barn, ropar ur himlen en stämma, som vibrerar genom alla trötta hjärtan:

"KOMMEN TILL MIG I ALLA, SOM ARBETEN OCH ÄREN BETUNGADE, SÅ SKALL JAG GIVA EDER RO." (Matt. 11: 28.)

O, denna Jesu kallande kärlek, som aldrig kan sluta att hoppas, som aldrig kan upphöra att söka det som var förlorat, som med sin eviga värme omsluter all världen också denna sista kväll, den värld som trodde sig mäktig att släcka dess låga på ett kors, som trodde sig säker för dess strålkraft bakom föraktets och otrons kalla ismurar!

Ännu de sista, flämtande sekunderna lystrar något öra i de hemlösas gränd, vidgas ett hjärta till ett rop om nåd och liv. En hand som lyfts till slag, sjunker maktlös ned, det dräpande, bittra ordet stannar på en smädares tunga, en drinkare skjuter glaset ifrån sig, narkomanen

reser sig med klarnade ögon ur sitt rus, och en sjuk viker för alltid samman sin plågas bädd.

Ljuvliga Frälsare, som ett gyllene lod sjunker Din frid ned i ett människohjärta. En oändlig, vilande grunton stämmer en jordisk varelse till samklang med den himmelska världens harmoni. Herre, då tystnar larmet därinne. Alla jordiska struntmelodier förlorar sig i den segrande Andens mäktiga lovsång inför tronen.

EN SJÄL BLIR FRÄLST. I Ditt grepp klingar ur dess djup det skönaste av ackord: TRO, HOPP, KÄRLEK!

En jordisk skramla har blivit ett känsligt, gudomligt instrument.

Människans dag är slut. Då börjar Din, o, Jesus.

Nils Westberg

"Och Anden och bruden säga: 'Kom.' och den som hör det, han säge: 'Kom.' Och den som törstar han komme; ja, den som vill, han tage livets vatten för intet."

Upp. 22: 17.

"Amen. Kom Herre Jesus..."

EN HÄLSNING FRÅN SPANIEN

Familjen Eklund.

Madrid 11 España
den 26/12 1966

Sänd ditt bröd... Pred. 11:1.

Under den korta tid av tre månader som vi varit i detta stora missionsland med över trettio miljoner människor, har vi upplevat på ett rannsakande sätt det ovan nämnda bibelordet som starkt knutet till missionsbefallningen.

Miljoner av människor i detta land har ingen aning om vad Livets Bröd har att skänka. I århundraden har de mättat sina hungriga själar med religiös tradition. —

I dag står vi inför en stor uppgift, att ge dem evangelium. Det glada budskapet om att på trons väg uppleva Guds kraft och välsignelse för ande, kropp och själ genom Jesus Kristus.

Jag har sammanträffat med predikande bröder samt med

sekreteraren för de fria församlingarna i Spanien. Dessa bröder har stor nöd för sitt folk. De säger: Kom och hjälp oss! Vi har fyra provinser, i vilka ej finnes något evangeliskt arbete, en av dessa ligger nära Madrid, den heter Segovia. —

Samtidigt vill jag lägga fram detta fält såsom ett böneämne. Önskar att inom den närmaste månaden kunna börja ett arbete i samarbete med en spansk bröder.

Evangelium har spritts i detta land genom det personliga engagemanget, från man till man, från hem till hem. I dag så går det att samlas i hem upp till 20 personer, men då platsen sedan blir för trång kan resp. familjer anhölla att få köpa en lokal. På så vis växer arbetet.

Väckelsens folk har i alla tider sett välsignelsen av att sända ut vad de själva har upp-

levat ifrån Herren. Att sända ut är en aldrig sinande ström av välsignelse. Därför ligger missionsintresset varmt om hjärtat hos den enskilde, såväl som församling, som praktiserat detta.

Du kan vara med och sända medel till Spanien, och glöm ej att bedja för Guds verk i detta land, så det blir möjligt för oss att kunna gå till dessa trakter där man ej hört om Guds kärleks frälsande makt.

Detta kan bli möjligt, men det bör ske genom spanska bröder, som vi i vår tur undervisar och uppmuntrar till att sprida det glada budskapet, och dessa bröder behöver ekonomiskt stöd. Låt oss göra vad vi kan för att sprida ut det glada budskapet "om det Levande Brödet" Jesus Kristus, som ger världen Liv.

Gunnar Eklund

**Offer till missionärerna Eklunds arbete, sändes till
Maranataförsamlingarna fack 207. Örebro, postgiro 64 75 03**

Väckelsen bryter fram i Västerås

Det är nu över ett år sedan min evangelistkamrat, Gunnar Johansson och jag kände Guds ledning att tjäna Gud i Västerås. Där hade dessförinnan varit sporadiska möten, då vänner från Stockholm varit där. Det fanns också några vänner som länge bedit för denna stad. —

Såsom Kristi sändebud, betrodde med försoningens ord, började vi så ut det ädla sädet. Detta bär alltid frukt. Det dröjde ej heller länge förrän vi fick se hur människor började söka sig till Golgata. —

Att människor blir frälsta är underbart, men Gud vill något mer i vår tid — Han vill upprätta sin församling. "Ty han vill göra de heliga skickliga att utföra sitt tjänarevärv att uppbygga Kristi kropp som är församlingen..." Efs. 4: 12. Detta måste vara vårt mål då vi arbetar på den plats Gud har ställt oss. Vi är inte kallade att rädda samfund och rörelser utan att rädda själar. Vi måste nå individerna med Guds nådeserbjudande och föra dem in i ett rätt sammanhang. —

Genom Guds nåd har vi i Västerås nått stora skaror med evangelium. — Människor har blivit frälsta, döpta i vatten och helig Ande och många andra har mött Gud till förnyelse för andligt liv. —

I regel har vi haft två bönemöten i veckan — utan bön inget liv. Det är endast genom bön Guds verk kan växa till. En församling, aldrig så liten, som beder endräktigt är en maktfaktor i andevärlden, och det är där striden står. Bönen ger också församlingen en inre styrka och kraft, så att tjänster och gåvor på ett naturligt sätt kan

födas fram. Böneatmosfären förenar de andliga, men frånskiljer det orena och oandliga. — Som en naturlig följd av en sann bönegemenskap skapas de rätta förutsättningarna för offentlig verksamhet — *men först då*. I Västerås har vi haft ett eller två offentliga möten i veckan i förhållande till hur mycket det bedits. Vi har även haft möten i Hallstahammar och Arboga då vi haft besök från olika bröder, som blivit till välsignelse genom det ord de förmedlat. —

Gud vill i sin stora nåd nu

upprätta sin församling. Detta sker dock inte genom att tala om hur dåliga en del kristna är eller genom att klandra varandra. Eller genom att vi skall mana människor i olika sammanhang att gå "utanför lägret". Dom kanske redan är utanför? När vi beder så verkar Gud och varje upplevelse blir då resultatet av ett verk inifrån. —

Gud kallar oss i dag till Golgata. Där får vi visionen, kallelisen, mönsterbilden, kärleken och försoningens ande.

Gunnar Karlsson

Gunnar Karlsson och Gunnar Johansson vid bibel-skolan 1965.

EN NY MORALSYN ELLER N.T.-s LÄRA?

• Fråga nr 4

Vilka positiva följder kommer tillämpningen av denna syn att få? Och kommer de positiva följderna att överväga de negativa?

De positiva följderna är många. Främst ger den människor frihet att utvecklas till självständiga individer efter sina egna förutsättningar. Man behöver icke vara onaturlig och konstlad, spela religiös teater, för att kunna hålla sig kvar i gruppen. Men det som betyder mest är dock att vår syn på människan blir sant evangelisk. Striden kommer att stå mot den totala ondskan och icke bara vissa yttringar av den. Det är en styrka att kunna kämpa ärligt och uppriktigt för den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga, utan all kyrkopolitisk dimbildning.

Nyckelpersonerna, predikanterna, bär skulden till mycket av det gudsförakt tiden andas. Predikant- och prästväldet har raserat mer i Guds verk, bl. a. på grund av prestigedjävulen, än alla små eller stora omoraliska utsvävningar folket i ledet gjort sig skyldiga till. Sådana synder har emellertid mycket sällan blivit näpsta fastän de åstadkommit enormt lidande. Predikanterna borde kliva ner till folket, få förtroende för den helige Ande samt en levande och verksam tro så de vågar satsa på Guds ord — ryttaren på den vita hästen, vilken drar ut för att segra.

Det behövs verkligen moraliskt mod för att basunera ut ett renodlat evangeliskt budskap i en s. k. kulturstat. Men även en sådan stat skulle

"Det är felaktigt att bedöma en människas gudsförhållande efter ett yttre moraliskt beteendemönster. —

En människa, vars svagheter ligger i öppen dag, som ofta faller, men reser sig och anropar Gud om förlåtelse och rening, står

skaka i sina grundvalar om kyrkorna hejdade sig i sina sociala-kulturella-politiska ambitioner och ägnade sig odelat åt sitt frälsnings- och helgelsebudskap. Något sådant är icke tänkbart, ty kulturkyrkorna hyser ett djupt förakt för korskets bloddrypande evangelium. Uppenbarelse och frälsning är medel och mål för den levande församlingens proklamationer — två stötestenar många visa snubblar över. Uppfostran och kultur är skököväsendets hörnpelare men också tröshetens ormsäd. Det är i denna döda religions många högtidliga ceremonier massorna fastnar. Andra, mer troende, utplånas andligen av det som med ett fint namn kallas församlingsordning men rätteligen borde heta kyrklig formalism.

Jag avviker avsiktligt från själva frågan och tillåter mig anspråksfullt föra fram några konkreta förslag och rekommendationer till kyrkorna. Förmodligen alldeles för radikala och kulturfientliga för att vinna gehör men säkerligen mycket effektiva för att nå fram till den förnyelse samtliga kyrkor med sådant respektingivande allvar nu och då — främst vid årsskiftet — säger sig eftersträva.

Upplös organisationerna!

Avväpna predikanterna! De är som regel bildade och välföstrade, bevandrade i historia, filosofi och teologi, språkkunniga, fromma och arbetsamma men allt detta har gett dem en ställning vars auktoritet gör dem till en fara för dem själva och andra. Ty genom sin oandlighet hotar de definitivt utsläcka det tynande trosliv som här och där glädjande nog överlevt alla metodiska utrotningsförsök.

Lägg ner predikantskolorna varifrån mycket av denna onda draksädd kan spåras!

Riv ner predikstolar, kasta ut alla altare, krucifix, nattvards- och förbundsbord samt konstskatter från kyrkorummet!

i ett bättre förhållande till Gud än den självgode fariséen, vilken med all sin präktighet — den går ofta under namn av helgelse — i både egna och i andras ögon, tyckes fullgöra all rättfärdighet”, sade ARNE IMSEN bl. a. i en predikan nyss, som givit genljus i hela landet.

Bränn upp skrudar, ämbetsdräkter och handböcker i liturgi och låt samtidigt protokoll, matriklar, stadgar och annat traditions gods förvandlas till aska, så ingen kan rekonstruera kyrkorna mer!

Rensa ut alla dekorationer och all lyx! Allt detta är museala föremål, döda ting, i vilket traditionen åter och åter svept och begravt väckelsekristendomen tills den lika ofta och lika oväntat med kraft respektlöst stått upp utanför.

Ryck upp rötterna för självförgudningen, människoförgudningen och allt annat avgudaväsende med ”kristen” trosbekännelse!

Röj undan denna religiösa bråte, kyrkliga makt- och statussymboler samt all magi och allt trolleri, som i ”kristna” avgudatemplet förkunnas vara kristna mysterier.

Se till att präster och predikanter blir väckta, födda på nytt, döpta i vatten och helig Ande samt utrustade med Andens övernaturliga gåvor, så kommer deras proklamationer och demonstrationer av Jesu Kristi evangelium att höja moralen både innanför och utanför kyrkorna!

Ja, så drastiskt anser jag det vara berättigat att gå tillväga om kyrkorna verkligen vill vara med om andlig väckelse. Då måste korset åter komma i centrum i allt församlingsliv, och uppståndelsebudskapet förkunnas med sådan bevisning i Ande och kraft så sökande människor, som fortfarande väntar, får klart besked på frälsningsfrågorna. Men detta är naturligtvis ett mycket orealistiskt alternativ. Kyrkorna uppger aldrig frivilligt sina maktpositioner. Det är en önskedröm. En vaken och erfaren väckelsepredikant går i realiteten icke ut med så verklighetsfrämmande appeller. Han vet nämligen att något sådant aldrig kommer att ske. Hans uppgift blir fastmer att genom sin förkunnelse neu-

I nedanstående artikel svarar han på den fjärde av de frågor BJÖRNE ERIXON ställt honom med anledning av hans uttalanden. —

Alla de närgångna frågorna publicerades i föregående nr. Frågorna 5 och 6 besvaras i kommande nr av Midnattsropet.

tralisera skadeverkningarna av kyrkornas otrossådd. Han måste kunna visa vägen ut ur denna miljö men också hjälpa människorna fram till andliga upplevelser, så att de befrias från de moraliska och religiösa system i vilka kyrkorna snärjt dem. Lösningen är ”Gå ut till honom utanför lägret.

Atmosfären, förkunnelsen och målinriktningen borde vara sådana att de håller opånyttfödda på avstånd tills undret skett. De kan absolut icke härda ut i denna miljö utan omvändelse.

Jesus, han som är full av nåd och sanning borde målas på ett sådant sätt att helgelsen blir ett andligt skeende vars verkningar går långt djupare än till yttre syndavanor.

Den myndighet organisationerna utrustar sina präster med är oftast dödande för andelivet i församlingen, men det finns en andlig utrustning, som ger människor myndighet att näpsa sådant, vilket leder till avfall eller skada för individ och/eller kollektiv. Men då denna myndighet är nödvändig brukas den för att skona både den drabbade och omgivningen från något ännu värre. Genom livet i gemenskapen med Gud fostras vi till respekt och helig fruktan. Men det är hela tiden fråga om att Anden skall få leda och driva så, att de destruktiva krafter vi bär i vårt fallna väsen, skall besegras. Det är detta tal den andliga människan förstår och älskar men som den naturliga människan icke förstår eller avskyr.

Detta är emellertid en process. På vägen fram mot fullkomningen finns det rum för misslyckanden och nederlag men ständigt ny nåd med nya möjligheter att resa sig och gå vidare. Detta positiva evangelium uppväger allt negativt i tillvaron. Låt det bara få utföra sin mission så kommer dess frukt visa sig överträffa alla de resultat profan idealism och moralism kan åstadkomma!

HÖGAKTUELLT*Ett personligt vittnes***HOPPLÖST sa' myndigheterna —****HOPPLÖST sa' läkarna —****HOPPLÖST sa' min familj —****HOPPLÖST sa' jag själv —**

Vilken oöverträffad nåd att Jesus vill frälsa oss arma syndare, befria oss från våra laster, förlåta våra missgärningar, resa oss upp ur vår ynklighet och ge oss ett evigt liv. —

För mig och min familj är Guds nåd och kärlek något så stort att det ej kan uttryckas i ord. —

Redan som mycket ung blev jag slav under alkoholen. —

Det var nog inte så lätt för två gamla föräldrar, när de för att skydda sitt eget hem och sin egen säkerhet, var tvungna att ringa polisen och be dem ta hand om sin egen son. —

Det var nog inte heller lätt för en ung, nygift hustru att se sin egen make föras iväg till sin första anstaltsvistelse och att sedan uppleva huru dessa anstaltsvистер blev allt flera och allt tätare — svårt var det väl också för henne att se hur en förut hederlig man av spriten drevs ut i kriminalitet och brott. —

Det måste också vara förfärligt för två små barn att ha en far, som de ständigt fick skämmas över och ständigt leva i skräck för. —

”Är pappa full idag?” —

”Ligger han sig och sover när han kom-

mer hem eller ska han bråka så att polisen måste komma idag också?” —

Det var frågor som ständigt måste ha upptagit deras sinnen. —

Tänk att en människa kan vara så besatt av djävulen att hon inte bryr sig om sina närmastes ångestrop! —

Jag kan aldrig glömma när min ena pojke — han var sju år då — sa till mig: Pappa, jag är så förtvivlad och jag skäms så över dig att jag vill döda mig själv. —

Är det inte fruktansvärt att höra sådant av sitt eget barn! —

Jag försökte gång på gång bli kvitt mitt begär, men ingenting hjälpte. —

Hopplöst — sade läkaren. —

Hopplöst — sade myndigheterna. —

Hopplöst — sade också mina närmaste. —

Hopplöst — sade jag också mig själv. —

Men det finns EN — ära Halleluja — för vilken ingenting är hopplöst. DET ÄR JESUS KRISTUS. —

Jag vet inte varför jag första gången gick på ett Maranatomöte, men sannerligen var det inte Gud själv som förde mina steg dit. —

Jag var vad man kallar ”nymuck från torken” och hade hamnat i Falköping. Där fick jag se en affisch om Maranata och gick

Börd av Göte Eriksson

Jesus sade:

**"VAD SOM ÄR OMÖJLIGT
FÖR MÄNNISKOR
DET ÄR MÖJLIGT FÖR GUD" —**

in på mötet. Det blev för mig en chock. Jag fick se min egen ynkedom, min synd, min nakenhet... Jag sprang därifrån. Och den natten söp jag som aldrig förr för att söka kväva min ångest. —

Så gick ett par år. —

Jag bosatte mig i Västerås med min familj. —

En dag fick jag se en annons om att Maranata skulle ha möte i stan. Som stålet drages till magneten drogs jag dit. Hela mötet satt jag som trollbunden. När jag såg dessa glada människor vittna och sjunga om Jesus förstod jag att Gud var en verklighet. Jag kände också instinktivt att här fanns också hjälp för mig — förlossningen i Kristus Jesus skulle kunna hjälpa mig ur förnedringen och ge mig och min familj en framtid och ett hopp. —

Jag gick möte efter möte och Gud fortsatte att tala till mitt hjärta.

En kväll kunde jag inte fly undan längre — nöden blev för stor.

Fullständigt tillintetgjord och förkrossad böjde jag mina knän och fullständigt renad befriad och fylld av kärlek till Jesus reste jag mig. —

Är det inte underbart — är inte Gud god? — Jo, i sanning det är han.

Samma kväll blev min hustru också frälst. Båda blev vi också andedöpta någon vecka senare i ett bönemöte och strax därefter döpta i vatten.

O, jag prisar Dig, Jesus, min Frälsare! —

Vårt hem som förr var en sorgens och skräckens boning blev nu ett fridens hemvist. —

Våra barn som förut varit nervösa och rädda blev nu frimodiga och glada. Jesus hade flyttat in också i vårt hem. —

Mina älskade små gossar hade aldrig fått lära sig bedja sin aftonbön. Den kvällen min hustru och jag satt vid deras sängar första gången och lärde dem "Gud som haver barnen kär" då var det himmel i rummet. —

Pris ske Gud!

Visst har vi mött prövningar ibland och nog har jag snubblat, men Jesu trofasta hand har aldrig släppt sitt tag om mig. Det går till seger i Hans namn. —

Älskade vän, vad du än är bunden i så kan Jesus lösa dig. Hur hopplöst än allt förefaller dig, så ska du veta att för Jesus är ingenting hopplöst. Han vann seger i sin död på Golgata för att vi skall få uppleva det eviga livets krafter. —

Hans hustru Irénes vittnesbörd i nästa nr.

SVERIGES RADIO INTERVJUAR DONALD BERGAGÅRD OM "HOPPETS BUDSKAP"

Donald Bergagård

Så här lät det:

Rolf Bergström slog det här samtalet:

Detta är hoppets budskap. När Jesus en gång på sabbaten undervisade i en synagoga, var där en kvinna som i arton år hade varit besatt av en sjukdomsande, och hon var så hopkrumpen, att hon alls icke kunde räta upp sin kropp.

Då nu Jesus fick se henne,

kallade han henne till sig och sade till henne: Kvinna, du är fri från din sjukdom. Och därvid lade han händerna på henne. Och strax rätade hon upp sig och prisade Gud.-

Min vän, Jesus säger till dig just nu: Du är fri!"-

— Ja, så lät det i dag om man slog ett speciellt nummer i Jönköping. Pastor Donald Bergagård, varför har ni börjat använda telefonen på det här sättet?

— Ja, vi har velat utvidga vår verksamhet och på det här sättet nå människor med evangelii budskap.

— Men vad syftar det hela till?

— Det syftar till att komma människor till hjälp, att ge människorna evangelium och på så sätt komma dem till hjälp i andliga behov.

— Är det här menat som en viss form av helbrädagörelse?

— Helbrädagörelsen ingår i vår frälsningsförkunnelse. Det tillhör evangeliet och därför så förkunnar vi på det här sättet.

— Och ni tycker att man kan använda telefonen i det sammanhanget?

— Det tycker jag är ett utomordentligt medel. Den används ju till mycket sladder annars. Därför tycker jag att det är ett utomordentligt sätt att komma människor till hjälp. Vilken tid

på dygnet som helst kan de ringa det här nummeret och då finna den hjälp de behöver från Guds ord och även en bön kanske.

— Det här med helbrädagörelse har ju starkt kritiserats, senast i en TV-pjäs, som tog upp just det ämnet och som var kanske speciellt kritisk mot Maranatas agerande. Trots det går ni alltså vidare och tar ett nytt medel i anspråk.

— Ja, vi har inte tänkt på något sätt låta oss förskräckas av dessa attacker, utan tvärtom. Vi har ju Guds ord som urkund för vår förkunnelse och vår tro. Så länge vi har den, och den har vi ju alltid, så vill vi praktisera det här, predika och praktisera, och ge människor tillfälle på det här viset som det alltid har gjorts.

— Ni har lagt musik i bakgrunden. Är det med något speciellt syfte?

— Nja, det är kanske bara för att få lite bakgrund till det hela. Vi har ju många olika slags telebiblar, men vi tror att vi på det här sättet

kan lätta upp det. Musiken är ju också någonting från himlen.

— Tror ni verkligen att den som ringer det här numret och hör er förkunnelse blir fri från sina krämpor?

— Jag tror och hoppas att många genom detta skall bli befriade från sina krämpor och sjukdomar.

— Har ni uppnått något resultat?

— Inte vad jag har fått vetskap om nu, men vi hoppas att få återkomma om det.

— Är ni inte rädd för de effekter som det här eventuellt kan ha, nämligen att någon avbryter en medicinsk behandling och helt litar på Guds hjälp?

— Det tror jag inte att någon gör av det här, utan blir de friska så avbryter de, eljest så tror jag de fortsätter intill de blir friska.

— Jönköpings Maranata är först med det här. Kommer andra att följa efter, tror ni?

— Jag känner inte till det men det skulle jag tro och hoppas.

Till detta kan tilläggas att flera vittnesbörd och tacksägelseämnen har nu kommit in, att Herren har hjälpt och välsignat då de hört budskapet. Vill Du ringa någon gång är numret 036/16 42 45.

JAKOBS BREV

Ett bibelstudium

Med Jakobs brev börjar, i den latinska bibelöversättningen (Vulgata), de sju *allmänna* breven. Man kallar dem så, därför att de inte riktar sig till enskilda församlingar eller personer utan till en allmän eller större läsekrets. De är utom Jakobs brev två brev av Petrus, tre av Johannes och Judas brev. I det grekiska N. T. står dessa sju brev före aposteln Paulus brev.

I. BREVETS FÖRFATTARE

Författaren till Jakobs brev presenterar sig själv i 1:1 med orden: "Jakob, Guds och Herrens, Jesu Kristi, tjänare, hälsar de tolv stammar som bor kringsspridda bland folken."

Vem är denne Jakob?

I N. T. möter oss *fem* personer med namnet Jakob:

1. Aposteln Jakob, broder till Johannes och son till Sebedeus. Han blev omkring år 44 på konung Herodes Agrippas befallning avrättad med svärd. Han kallas också *Jakob den äldre*, Apg. 12:1—2.

2. Jakob den yngre, Matt. 27:56; Mark. 15:40, 16:1. Hans moder hette Maria. Måhända identisk med:

3. Jakob, Alfeus son, även en apostel. Matt. 10:2; Mark. 3:18; Luk. 6:15 och Apg. 1:13.

4. Jakob, aposteln Judas fader. Luk. 6:16 och Apg. 1:13.

5. Jakob, den äldste av Herrens bröder. Matt. 13:55; Mark. 6:3; Apg. 12:17, 15:13, 21:18; Gal. 1:19, 2:9, 12; 1 Kor. 15:17.

Den sistnämnde är sannolikt brevets författare. Som synes omtalas han på många ställen i Nya

JESUS LEVER

VISST HAR NI BEKANTA SOM INTE HAR MIDNATTSROPET?

Låt dem prenumerera här:

Du tycker själv om Midnattsropet — det man själv uppskattar vill man också att andra skall få del av. —

Visa tidningen för vänner och bekanta — tala om att prenumerationen kan göras på kupongen här till höger genom att sända den till *Midnattsropet*, Surbrunnsgatan 60, Stockholm V.A.

Jag önskar Midnattsropet för 1967 och betalar 24: — kr då jag fått ett inbetalningskort.

Namn:

Adress:

Poststation:

Skriv tydligt!

Testamentet. Traditionen har också mycket att berätta om honom.

Jesu bröder tillhörde icke lärjungaskaran under Hans köttis dagar (Joh. 7:5). Men vi finner dem i den bedjande grupp, som i Jerusalem förbidade Anden (Apg. 1:14—15). För Jakob uppenbarade sig Herren särskilt (1 Kor. 15:7). Sålunda fick han genom den korsfäste, uppståndne och förhålligade Frälsaren den kraft, som satte honom i stånd att segra över synden och fullgöra Guds lag. Därför blev Jesus för Jakob härligheten själv (Jak. 2:1), den sanna friheten i hela dess kraft och verklighet, och ordet om Jesus blev för honom "frihetens fullkomliga lag" (Jak. 1:25), den lag, som förde honom till verklig frihet.

Efterlevnad av lagen såsom det uppenbarade uttrycket för Guds vilja hade påtagligen varit Jakobs strävan och mål sedan ungdomen. Genom Jesus kommer det ett nytt ljus över lagen, och han får kraft att fullgöra den. Ty han ser även som kristen på lagen med den fromme judens ögon, och det synes honom ävenledes självklart, att de andra judekristna skall hålla lagen.

Sedan Jakob den äldre, Sebedus son, år 44 hade blivit avrättad och Petrus samma år lämnat Jerusalem, blev Jakob, Josefs och Marias son, den ledande i församlingen därstädes, med en auktoritet t.o.m. större än apostlarnas.

Genom förföljelserna spred sig kristendomen snart utanför Palestinas gränser. Över stora delar av Syrien fanns det tidigt små församlingar, som anslöt sig till den kristna församlingen i Jerusalem. Omkring år 35 kan dylika församlingar spåras ute i den judiska förskingringen från Babylon till Antiochia, Alexandria, Efesus och Rom, utan att vi vet några detaljer vid deras uppkomst.

Jakob framträder för oss i alla stycken som en viljestark, helgjuten personlighet. Till och med hans motståndare måste erkänna hans stora egenskaper. Redan Josefus säger detta, och Hegesippus säger om honom: "Han som av alla kallades den rättfärdige."

Genom honom vanns många judar, särskilt bland de stränga fariséerna, för Kristus. De ondliga saducéerna och prästerna var förbittrade på honom för det heliga allvar, som präglade hans personlighet. Liksom de förut hade dödat Jesus, sökte de nu röja hans halvbroder Jakob ur vägen.

Ett lämpligt tillfälle yppade sig under mellantiden efter landshövdingen Festus, innan hans efterträdare Albinus kom. Det sadduceiska partiets ledare, översteprästen Ananus, lät det icke gå sig ur händerna. Han lät sammankalla Stora rådet, och detta dömde Jakob till döden. Om de närmare omständigheterna vid hans död meddelar Hegesippus bl. a. följande:

Då Paulus undanrycktes judarnas hämnd, vände de sin förbittring mot Jakob. De begärde av honom, att han från templet tinnar skulle avlägga ett vittnesbörd mot Jesus. Men i stället för att villfara deras önskan avlade han ett mäktigt vittnesbörd

om Jesus som Kristus och vart därför nedstörtad. Då han emellertid ännu var vid liv, blev han stenad, och medan han bad för sina mördare, blev han av en garvare dödad med en klubba.

II. BREVETS LÄSEKRETS

uppgives i 1:1 vara "de tolv stammarna i förskingringen". Därmed avses sannolikt utom Judeen boende och kringsspridda kristna judar av Israels alla stammar.

Märkligt är att Jakob riktar brevet till "de tolv stammarna i förskingringen". Vi måste därav dra den slutsatsen, att även de tio stammarna vid denna tid fortlevde. Dessa hade bortförts från sitt land vid Samarias fall år 722 f. Kr. till Assyrien och Medien. En liten kvarleva vandrade tillbaka till Jerusalem, då Cyrus gav judarna frihet att återvända dit. Men de flesta stannade kvar i älvarnas land. Bibeln talar om ett återupprättande av hela judafolket. Se Jes. 11; Jer. 30—31; Hes. 37; Hosea 11 och 14:5; Sak. 14. Jesus säger, att apostlarna skola få sitta på troner och döma Israels tolv stammar, och i Rom. 9—11 talar Paulus icke blott om judarnas förkastelse utan även om hela Israels frälsning i kommande dagar. Se även Upp. 7!

Det synes som om brevet skulle vara avfattat på en tid, då det ännu icke fanns några hednakristna församlingar. Det är ingenting i brevet som tyder på att striden om lagen och omskärnelsen ännu skulle ha begynt, denna strid, som ledde till det stora mötet i Jerusalem (Apg. 15). Det är troligen Nya Testamentets äldsta skrift och har nog tillkommit före år 48.

III. BREVETS KARAKTÄR

Brevet har en stark moralisk och etisk prägel. Det påminner osökt om Jesu bergspredikan, och om man tänker på de många fyndiga sentenserna, om Ordspråksboken och Syraks bok. Anmärkningsvärt är också att intet annat brev har så många Jesus-citat som detta. —

Man har felaktigt hävdad en bestämd motsättning mellan Pauli lära och den uppfattning, som tager sig uttryck i Jakobs brev. En oförenlig motsats skulle finnas mellan Rom. 3:28 och Jak. 2:24. Jakob skulle lära rättfärdighet uteslutande av gärningar och Paulus, att en människa allenast genom tro kan bli rättfärdig. Och man har rent av sagt, att Jakob direkt polemiserar mot Paulus

Saken förhåller sig påtagligen icke på detta sätt. Med "tro" avser Jakob här död renlärighet, något helt annat än Paulus inlägger i ordet tro, och med "rättfärdighet" menar han icke syndaförlåtelse och förlikning med Gud utan levernets rättfärdighet eller det kristna livets frukter.

Även Paulus lär ju uttryckligen, att vi, om än frälsta av nåd, äro i Kristus skapade till goda gärningar (Ef. 2:9—10). Jfr också Gal. 5:6. I Romarbrevets tredje kapitel visar Paulus, att alla människor, judar såväl som hedningar, är under domen. Hela världen står med skuld inför Gud. Av lag-

gärningar blir intet kött rättfärdigt inför Honom. Vad lagen kan giva, det är kännedom om synden. Så är det under nya förbundet och så var det under det gamla. Ingen blev då heller frälst genom lagens gärningar. Syndaförlåtelse och rättfärdighet inför Gud vanns nämligen på Gamla Testamentets evangeliska nådeväg: *offren*. Men genom att vandra efter lagen, visade man sin rättfärdighet inför *människorna* och detta lände Guds namn till ära. Detta syftade Paulus på i Rom. 4, då han säger: "Om Abraham blev rättfärdig av gärningar, så hade han ju något att berömma sig av. Dock icke inför Gud." Han hade alltså något att berömma sig av inför människor. Men icke inför Gud. —

Inför Gud blev Abraham rättfärdig genom sin tro. Han *tog emot* rättfärdighet från den ende Rättfärdige. Ty det är ett vist ord, att ingen människa i sig själv är rättfärdig och ingen finnes heller, som kan producera rättfärdighet. Av naturen är vi onda, och ett ont träd kan icke bära god frukt. Det strider mot naturens lagar. För att bära god frukt måste vi alltså först bliva goda.

Även Jakob förkunnar frälsningen och pånyttfödelsen. Jfr Jak. 1: 18, 25. Men han vill inte veta av en munnens bekännelse *utan* det andliga livets frukter, genom vilka Gud förhålligas inför människorna.

"Utan helgelse får ingen se Herren..."

*Gud står emot de högmodiga,
men de ödmjuka giver Han nåd.*
Petri 5: 5.

Ödmjuka människor? Är det modernt i vår tid? Många säger: Nej bevara mig väl för ödmjuka människor.

Men Bibeln säger: De ödmjuka giver Gud nåd. Att vara ödmjuk betyder inte att man går med på vad som helst. Nej det betyder helt enkelt att vara ödmjuk i sinnet. Det är nödvändigt för en kristen att vara ödmjuk, för vi vill väl vara med ibland dem som Gud giver nåd? Inte vill vi vara med ibland de högmodiga som Gud står emot. Nej endast *med* Gud förmår vi något. Vill vi bli bevarade i frälsningen så måste vi vandra i ödmjukhet. —

Visst är det underbart att vara döpt i Helig Ande. Det är också dyrbart att vara en pro-

fet — må aldrig profettrösterna tystna i tiden. Vi skulle kunna räkna upp flera nådegåvor. Skall vi på ett rätt sätt kunna bruka dessa gåvor så måste de brukas i kärlek och ödmjukhet. Skall flera själar kunna födas in i den andliga gemenskapen, så måste Guds folk gå fram i ödmjukhet. —

Visst är vi tacksamma att vi har hänfödda ungdomsskaror i väckelsen. Den sanna och äkta hänförelsen bottnar alltid i ödmjukhet. Och det är denna hänförelse som har värde inför levande Gud. Fariséandan måste vi bli renade ifrån. — För vi vet ju att det är ett rent och helgat folk som skall befolka himmelen.

Nina Sandgren

Gud går mäktigt fram i Småland

Vi har den senaste tiden förnummit att Guds kraft har varit mäktigt utgjuten ibland oss här i Småland. Gud har gått fram på ett underbart sätt. Själar har blivit frälsta och döpta. När vi skulle döpa de nyfrälsta hade vi väldiga problem. Vi frågade en hel del av stadens kyrkor om vi finge hyra av dem till vår dopförrättning, men vi fick ett rakt nej. Till sist frågade vi Smyrnförsamlingen i Huskvarna och vi fick då ett positivt svar. Vi anordnade dopförrättningen snarast möjligt, och det blev en torsdagskväll. Kyrkan var fylld till sista bänk

och även gångarna var fyllda med folk. Det blev ett underbart möte, Donald Bergagård predikade om en radikal och klar syn på dopet. Bland dopkandidaterna var bland annat en man som blivit frälst och härligt löst från spriten. Första mötet vi hade efter nyår upplevde vi att Gud stadfäste vad han lovat i sitt ord. Jag tror att Gud har stora planer för året som ligger framför. Låt oss vara öppna för den helige ande, och Gud skall göra förunderliga ting genom sitt folk.

Sune Wissmar
Jönköping

JESUS ÄR KONUNGARNAS KONUNG

Ett bibelstudium av Allan Svensson

Jesus Kristus är jordens rätte Herre och Konung. *"I honom ha vi förlossningen, förlåtelsen för våra synder, i honom som är den osynlige Gudens avbild och förstfödd före allt skapat. Ty i honom skapades allt i himmelen och på jorden, synligt såväl som osynligt, både tronänglar och herrar och furstar och väldigheter i andevärlden. Alltsammans har blivit skapat genom honom och till honom. Ja, han är till före allt annat, och alltsammans äger bestånd i honom."* Kol. 1: 14—17.

"I världen var han, och genom honom hade världen blivit till, men världen ville icke veta av honom. Han kom till sitt eget, och hans egna tog icke emot honom." Joh. 1: 10—11.

Och när ett folk vänder Gud ryggen och inte vill ta emot hans nåd och barmhärtighet, och inte bryr sig om hans tillrättavisningar, då låter Gud folket få sådana styresmän och ledare som det folket är värt. Läs 1 Sam. 8: 4—22 och 2 Tess. 2: 11—12. Gud låter människorna få som de vill. De ska få en annan konung istället för den de ha korsfäst och förkastat, en som de själva få välja. Men när den konungen kommer och regerar på jorden, då kommer det att bli en så fruktansvärd vedermöda så dess like har aldrig förekommit, har Jesus sagt. Mark. 13: 19. Om då människorna ropa till Gud för den konungs skull som de själva ha valt åt sig, och vars märke de bär på sina händer och pannor, då ska Gud icke svara. Läs Amos 8: 11—12 och Sak. 7: 8—13, Jesus kom i sin Faders namn och världen ville inte ta emot honom, men när Antikrist kommer i sitt eget namn då blir han säkert välkommen. Joh. 5: 43.

Guds ord säger att hela världen är i den ondes våld, 1 Joh. 5: 19. Hela jorden är alltså ockuperad av djävulen. Denna ockupation skedde genom list. När Gud skapade människorna så gav han dem makt att råda över hela jorden. 1 Mos. 1: 26—28. Denna makt ha människorna genom sitt syndafall överlätit åt djävulen. Från den maktställning som Gud gav människorna i begynnelsen, ha de alltså fallit och själva blivit syndens och djävulens träl. Den som gör synd är syndens träl. Joh. 8: 34.

Tänk om alla världens nationer begrep det. Men istället för att ta på sig den vapenrustning som Gud vill ge oss, Ef. 6: 10—18, och försvara sig mot sin gemensamme fiende, djävulen, så

angriper de varandra. Det är så djävulen vill ha det. De tjänar alltså ockupationsmakten och kommer följaktligen att falla under samma dom. Du tror kanske inte att djävulen finns, i så fall har han redan lurat dig. Det är med djävulen som med andra skurkar, han vill utföra sina illdåd ostörd. Därför försöker han inbilla människorna att han inte existerar. Och det är många som inte tror på djävulens existens, men de tror på hans lögn.

Men Gud har fastställt en dag då han ska göra slut på Satans herravälde på jorden och upprätta sitt rike. I det riket ska Jesus Kristus vara Kung. Läs 2:a psalmen.

I 1 Joh. 18: 4—9 kan vi se vilken oerhörd skillnad det är mellan Jesus och denna världens konungar. När ett kungarrike blir angripet av en fiende, då skickar ju kungen ut sina trupper och låter folket strida för kung och fosterland. Så gjorde inte Jesus. Han sade: "Om det är mig ni söker så låt dessa (lärjungarna) gå." Sen gick han ensam mot fienden. Ensam tog han upp striden mot fienden. Ensam utkämpade han striden på korset och vann en fullkomlig seger. Det var ingen av hans folk som stupade i striden. Konungen stred själv för sitt folk. Därför kunde han säga till sin Fader: "Av dem som du har givit mig har jag inte förlorat någon."

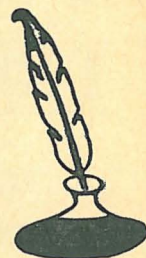
"Saul har slagit sina tusen men David sina tio tusen", 1 Sam. 29: 5. Men Jesus är härlig framför tiotusen, Höga Visan 5: 10. Han har slagit djävulen själv och avväpnat alla ondskans andemakter, Kol. 2: 15. Därför är det möjligt för en kristen att leva i seger över synden, 1 Joh. 5: 4—5.

Men trots att djävulen är besegrad och segern redan är vunnen så rasar striden ännu för fullt. Det är ganska märkligt. Men varför gör inte Jesus slut på Satans herravälde så det blir fred och ordning i världen? Det ska han göra vid en tid som Gud själv har fastställt. Och då blir det inte roligt för de ofrälsta, dem som inte velat tro på Jesus och som inte är Kristi evangelium lydiga, 2 Tess. 1: 8—10. Då ska Herren Jesus med våld krossa Satans välde och hämnas på sina fiender. "Min är hämnden, Jag skall vedergälla det, säger Herren", Rom. 12: 19, Upp. 6: 13—17. Då gäller det att vi är på rätt sida i striden.

Men Herren har ingen lust till den ogudaktiges

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Jag är så glad och tacksam över att jag i dag kan vittna om en underbar frälsning och att Jesus fann mig på nytt.

Jag hade redan som barn fått möta Jesus, men så kom jag ut i synden. Hur det gick till vet jag knappast i dag. Frestelserna är ibland så fina att vi inte märker dem förrän det är för sent. Men, nåd utöver nåd, jag har fått komma tillbaka till den levande källan.

På ett Maranatomöte blev jag klar över min synd. Men, ära halleluja, Jesus frälste mig. "Han är densamme i dag."

Syskon, bed för Malmö och för vår lilla grupp av Maranata-vänner, att Gud sänder en herde till oss. Tiden är kort. Snart kommer Jesus igen!

Maranata
Signe Hinderöth
Limhamn

Jag vill sända ett tack för Eder tidning, som jag nyligen börjat läsa. Den kommer som en hälsning från ovan, med dess trosfriska vittnesbörd.

Vi människor känner oss ofta ovisse och osäkra då vi tänker på framtiden. Vi drömmer önskedrömmar som vi kanske aldrig skall nå, men som vi ständigt strävar efter. För de flesta kanske det gäller rent materiella saker: ett bra arbete, en god ställning i livet. Många tänker endast på detta jordeliv, som dock så snabbt förrinner.

Jag anklagar ingen, men jag önskar att varje människa ville tänka på att resan genom detta livet för till ett bestämt mål. —

"Men vilket mål?" frågar vi.

Ja, det beror på oss själva. Vi får välja!

Du min ofrälste vän som läser dessa rader, du skall veta att i de himmelska boningarna

finns rum också för dig. Och på vägen dit får du sällskap med Konungarnas Konung och Herrarnas Herre, han som kunde utropa: Mig är given all makt i himmelen och på jorden.

Maranatahälsning
Stina Munter
Hofors

Stina Munter

död, utan vill att alla ska vända sig till bättring, Hes. 33: 11, 2 Petr. 3: 9. Därför har han gett människorna en nådatid. Under denna nådatid ha vi möjlighet att själva välja vem vi vill tjäna, Gud eller djävulen. Jesus har aldrig försökt inleda några fredsförhandlingar med sina fiender. Han kräver kapitulation utan villkor. Hur går det då om man kapitulerar, hamnar man i ett koncentrationsläger då? Nej, att vara Jesu fånge är den största frihet som en människa kan uppleva. Varför det? Därför att Jesus älskar sina fångar och han har berett en stad åt dem där de

få bo hyresfritt. Vår käre Frälsare har allt betalt. Upp. 21: 2.

Det underbara med Jesus är att när alla andra kungar ha trillat av sina troner, då sitter Jesus fortfarande på sin tron, Upp. 6: 15—17. Och hans rike är ett evigt rike. Därför behöver vi aldrig ropa: "leve konungen!", utan i stället få vi ropa: Konungen lever! Och det bör vi göra så att varenda otrosande blir skräckslagen och tar till flykten.

Allan Svensson
Fröseke

TRE BÖCKER

FÖR DIG SOM VILL
TRÄNGA DJUPARE

i

GUDS ORD

★

BIBLISK ORDBOK

Till ovärderlig hjälp vid bibelstudiet
utarbetad av OSCAR BENSOW
632 sid., linneband. Pris 45: —

★

NYA TESTAMENTET

på vår tids språk
Översättning med förklarande noter av
DAVID HEDEGÅRD
658 sid., rött klotband. Pris 18: —.

★

NYA TESTAMENTET

med Psaltaren och Ordspråksboken på
ENGELSKA och SVENSKA jämsides.
Kraftigt blått klotband. Tryckt på fint
bibelpapper. Pris 25: —.

★

Klipp ur, ifyll och insänd beställnings-
kupongen till

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
STOCKHOLM VA.

Klipp här

Till MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott följande böcker
(Jag stryker över det jag ej önskar):

.... st. Nya Testamentet på svenska och eng-
elska. Pris 25: — + oms., st. Nya Testa-
mentet på vår tids språk. Pris 18: — + oms.,
Biblisk Ordbok 45: — + oms.

GUDS NÅD... — *Forts. från sidan 3.*

kärlek? Har man inte i kristenheten tappat bort själva *nerven i evangeliet*, Guds omsorg om "stackarna"? Många begränsar evangelium till de fina, anständiga och "välanpassade" i folkhemsdyllan. Men kan vi sätta en gräns för Guds kärlek? Vågar man släppa in *vem som helst* i de fina kyrkorna? Får *vem som helst* komma in?

Hur skall man komma just dessa kategorier till hjälp? Tänk på alla narkomaner, alkoholister och alla andra som *anses* vara större syndare än sina medmänniskor! (*KAN synd bedömas efter moraliska kriterier?*) Hur skall vi nalkas dem? Här har kristen kärlek ett oerhört stort fält. Här kommer *identifikationen* väl till pass. Många behöver uppleva att de har *människovärde*. Strängt taget är det väl endast evangelium som kan ge dem detta? Ty det sätter in dem i evighetsperspektivet och säger att de, precis som alla andra människor, är föremål för Guds kärlek. Vi måste i ord och gärning visa att GUD bryr sig om människor!! Jesus lämnade sin position som Guds jämlike och blev människa. Precis som en av oss. Men utan synd. Den rene, oskyldige, syndfrie och rättfärdige dog för de orena, skuld- och syndbelastade samt orättfärdiga. Det är *en hel identifikation* utan svek eller *spekulation*, illustrerad i Jesu gärning i liv och död, med en värld av synd, skuld, oro, ångest, nöd och oändliga frågor, som *är vägen ut till* just dessa människor. Men är vi mer intresserade av *vår egen fromhetsövning* än att komma dessa till undsättning? Världen är trött på våra ord. Den kräver handling! Om vi nu påstår att vi äger liv och glädje i överflöd, då måste väl världen få se att detta fungerar som en bärande kraft och inspiration mitt i vardagslivets slit och släp? Men vår religiöst förklädda egoism, vår moralism, vår självtillräcklighet och högdragenhet utgör svåra hinder för oss att på rätt sätt nå kontakt med dem som behöver hjälp. *Detta har skapat höga gettomurar av religiös-andlig isolering!* Nu har Jesus lett oss ut UTANFÖR lägret för att där tillsammans med Honom hjälpa dem som ingen annan vill eller kan hjälpa. *JESUS är människans ENDE SANNE VERKLIGE VÄLGÖRARE!!!!*

Har vi svikit vår uppgift? Den UPPSÖKANDE kärleken efterlyses! LÄS: 1 Joh. 3: 16, Hebr. 2: 14—18, 4: 12—16, 5: 7—10, Jak. 2, Matt. 21: 31, 22: 34—40, 23: 23ff, Luk. 7: 36—50, 10: 25—37, 11: 45ff, 14: 13, 21, 18: 9—14, 19: 7—10, Joh. 4: 28—30, 7: 53—8: 11, 10: 10, Rom. 15: 1ff, 1 Kor. 9: 19—27, 1 Kor. 13, 2 Kor. 5: 14ff, Gal. 6: 1ff, Fil. 2: 5—13, 2 Tim. 2: 1, Tit. 2: 11—15, m. fl., m. fl., m. fl. Björne Erixon

MRM 27. Låt mig dricka ur krukans/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd. Solosång av Arne Imsen.

MRM 26. Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtan-de bruden/Min trofaste Gud. Sång av Vivian Mårtensson.

MRM 30. I Egyptens mörker/Gud har älskat världen/Mannen Jesus/Han är densamme i dag. Sång av Eystein Raude till eget gitarrackompanjemang.

MRM 29. I lustgården/Han skall förstå. Solo-sång av Donald Berga-gård. Fruktat ej stor-men/Vi reser hem. Sång av Donald Berga-gård, Roland Lundgren och Curt Peterzén.

MRM 25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus. Hårligt nu skallar. För-samlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vän-skap är så underbar för mig. Strängmusik. (Direktupptagning från Maranatomöte i Vikto-rialsalen, Stockholm, den 18 oktober 1964.)

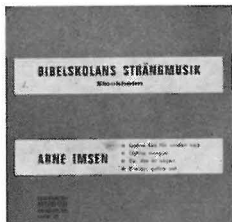
Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

MRM 35. Gud är god/Halleluja / Frälsning i Jesus/Äran åt Jesus/Att vara Din o Jesus/Tänk när jag min Herre skådar. Sång av Afrika-missionärerna Eklund.

MRM 36. Till den ökän-da trakt / De komma från öst och väst/ Frälsning i Jesus alle-na/All min fröjd. Sång av Afrika-missionärerna Eklund.

MRM 28. Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne mor-gon/Bortom gyllne sol. Bibelskolans strängmu-sik i Stockholm 1965 och Arne Imsen. Jag vet. Solosång av Arne Imsen.

MRM 31. Till himlens land/En säd är vårt liv/Han lever/Underbar hälsa sjuklingar får/ Jesus har satt mig fri. Sång av Donald Berga-gård med sångare från Jönköping. (Inspelat vid möte i Vaggeryd.)

MRM 33. Sjung Evan-gelium. Inspelningen är gjord i ett väckelse-möte. Jag vet en vän. Sång av Tore Johans-son. Gamla tiders kraft. Sång av Eskil Axels-son. Nu jag funnit har ett härligt land. Duett-sång Elise Olofsson och Inga-Lill Blomqvist. Snart en morgon bry-ter fram. Sång av Lili-ane Karntz.

MRM 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan. So-losång av Arne Imsen till ackomp. av ham-mondorgel, piano och gitarr.

MRM 32. Städe på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/ Lever Du livet i Kristus min vän/Se, Han räc-ker ut sin hand. Sång av Sigrid Andersson till ackomp. av Eystein Raude.

MRM 471. Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/Döpt ditt folk i Andens eld och kraft /Var är mitt barn i kväll. Solosång av Gun Vedin. Duetsång Gun och Lars Vedin.

BESTÄLL IDAG!

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sängsamling à 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

"HÅLL FAST DET DU HAR!"

Av Anders B. Andersson

Vi lever i en omvärderingarnas tid. —

På de flesta områden göres självklara fakta, normer och ideologier, vars riktighet ingen förut vågat ifrågasätta, nu till föremål för omprövning. Resultatet har blivit, att mycket av det, som tidigare generationer aktat högt och värdefullt, nu utmönstrats som vrakgods. —

Något liknande sker också på det andliga området. —

Man måste dock betrakta det som ett hälso-tecken, då människor vänder sig bort från traditioner och konventioner, fäderneärvda människomeningar, bud och stadgar och annat utanpåverk, för att söka sig fram till verkligheterna. *Detta är ett uttryck för andligt uppvaknande.* —

Det kan också historiskt bevisas att varje andlig väckelse inneburit ett uttåg från sådant som av många hållits heligt och med vördnad vårdats, trots att det icke ägt någon andlig funktion eller varit uttryck för gudomlig uppenbarelse. —

För de första kristna innebar tron på Jesus Kristus och upplevelsen av pingsten en revolterande uppgörelse med judendomen, dess åskådningar, stadgar och gudstjänstväsen. —

När hammarslagen dånade mot kyrkdörren i Wittenberg och Martin Luther proklamerade sin nyvunna tro, var det också en krigsförklaring mot hela den dåtida kyrkokristendomen, som genast förklarade både Luther och hans anhängare för hädare och kättare. —

Liknande saker har vi också gång på gång upplevt i vårt eget land. —

När de stora folkväckelserna gick fram under det förra århundradet och människor upplevde

sinnesändring och pånyttfödelse så nödvändiggjorde deras andliga uppvaknande också ett bestämt avståndstagande från den traditionsbundna lutherska kyrkans falska frälsningsläror och en öppen brytning med dess gemenskap. —

När pingstväckelsen bröt igenom vid detta sekels början upprepades samma sak. Nu gällde uppbrottet de etablerade frikyrkosamfundet — dessa samfund som kommit till genom de väckelser som 50 år tidigare skakat landet.

Och nu upprepas samma sak igen. —

Men mitt under alla paroller om uttåg, omprövning och utmönstring ljuder också från Skriftens egna blad, och i profetisk kraft, även en annan signal, som i sin mest koncentrerade form uttryckes i Uppenbarelsebokens mäktiga: "BEHÅLL DET DU HAR så att ingen tager din krona!" —

Det kan i dessa tider vara skäl i att lystra även till det ropet, så att vi ej till äventyrs i övermodigt förakt och omprövningsnit också utmönstrar sådant som hör till det mest väsentliga — nödvändiga faktorer för det andliga livets sunda utveckling. —

I berättelsen om de första kristna — mitt under deras strider mot formalism och fariseism och uppgörelser med konventioner och traditioner — sägs några mycket väsentliga ord om deras handlande — för alla kristna och för alla tider högst väsentliga ord: "DE HÖLLO FAST VID APOSTLARNAS UNDERVISNING OCH GEMENSKAP, VID BRÖDSBRYTELSEN OCH BÖNERNA." Apg. 2: 42.

Dessa ting får aldrig mönstras ut. —

Anders B.